

Ez a történet első része.
 Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

Rajzolj nekem egy bárányt

Antoine de Saint-Exupéry, a pilóta, elmeséli, hogy hosszú ideig teljesen egyedül élt, nem volt senki, akivel igazán megoszthatta volna a gondolatait. Egy nap azonban a repülőgépe lerobbant a Szahara közepén, távol minden civilizációtól, mindössze nyolc napra elegendő vízzel. A homokra feküdt aludni, magányosabban érezte magát, mint egy hajótörött a tengeren. Hajnalban azonban egy halk hang ébresztette fel. Nem hallucináció volt: előtte állt egy kisfiú komoly arckifejezéssel, és udvariasan megszólalt: „Kérlek... rajzolj nekem egy bárányt.”

A narrátor döbbenten próbált értelmet adni e különös helyzetnek. A gyermek nem tűnt elveszettnek, ijedtnek vagy szomjasnak. Csak nyugodt komolysággal újra megismételte a kérését. A férfi kissé bosszúsán nekilátott rajzolni, de a fiú minden próbálkozását visszautasította: az egyik bárány beteg volt, a másik kos, a harmadik túl öreg. Sietve, hogy visszatérhessen a motor javításához, a narrátor végül egy dobozt rajzolt, és azt mondta, a bárány benne van. Meglepetésére a kisfiú felragyogott az örömtől. Ő ugyanis meglátta azt, amit a felnőtt már nem: a tökéletes bárányt, amely békésen alszik a dobozban.

Így találkozott ebben a sivatagi csendben a narrátor a Kis Herceggel – egy másik világból érkezett titokzatos lénnel, aki úgy néz a világra, ahogyan a felnőttek már rég nem tudnak.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
 Gondolattérkép
 Táblázat
 Rajz, stb.*